

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

1. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 1 เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของ

กลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2560 ที่ร้อยละ 3.9 ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพเมื่อเทียบกับร้อยละ 6.0 ต่อปี

ในช่วงเวลาเกือบ 6 ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลผลิตทางการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคีในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

2. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทาง

เศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกระบบ อาจ

ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ นอกจากนี้ ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยังทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทยนอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นพลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยาก การเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับ

ยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติ การพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนรู้การสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้าทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีการพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุด

แข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจ เพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศโดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีความแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น ดังนั้นภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตามหลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชาธิปไตยเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

3. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง พอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่นคง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืนโดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศคือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาค้นในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

4. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

4.1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

- (1) การรักษาความสงบภายในประเทศ
- (2) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

- (3) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
- (4) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ
- (5) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

4.2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

- (1) การเกษตรสร้างมูลค่า
- (2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- (3) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- (4) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- (5) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

4.3 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

- (1) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
- (2) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
- (3) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑
- (4) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
- (5) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
- (6) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์
- (7) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

4.4 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

- (1) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
- (2) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
- (3) การเสริมสร้างพลังทางสังคม
- (4) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

4.5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (1) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
- (2) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
- (3) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
- (4) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
- (5) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (6) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

4.6 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- (1) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส
- (2) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมาย และเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
- (3) ภาครัฐมีขนาดเล็กกระทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุก ภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (4) ภาครัฐมีความทันสมัย
- (5) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- (6) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (7) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
- (8) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13(พ.ศ.2565-2570)

(ข้อมูล ณ 10 มีนาคม 2564)

เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน(Hi-Value and sustainable Thailand)โดยมุ่งพัฒนา 4 ด้าน ดังนี้

1.เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-added Economy)ไทยมีความสามารถในการแข่งขันสูงบนพื้นฐานของการสร้างมูลค่าเพิ่ม จากการพัฒนาต่อยอดและการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม พร้อมกับการลดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม และมีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปรับทิศทางการผลิตที่มีความสำคัญ แต่มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในอนาคตและมีความเสี่ยงที่จะสูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดหรือได้รับผลกระทบเชิงลบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกหากไม่มีการปรับตัวและส่งเสริมภาคการผลิตที่ไทยมีศักยภาพสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมีจุดหมายที่ประเทศต้องบรรลุให้ได้ภายในระยะ 5 ปี ของแผนพัฒนาฉบับที่ 13 เพื่อให้เป้าหมายของการมี “เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม”บังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย

จุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

- การปรับโครงสร้างให้มีผลิตภาพและผลตอบแทนสูง
- เกษตรกรเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย
- มีโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม อาทิ แหล่งน้ำและระบบโลจิสติกส์
- เทคโนโลยีชีวภาพได้รับการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

จุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน

- มีภาพลักษณ์ในฐานะจุดหมายการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและความยั่งยืน
- มีจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวรูปแบบเฉพาะ กิจกรรมหลากหลาย เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ
- รายได้จากการท่องเที่ยวกระจายสู่เมืองรอง ชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อย

หมวดหมู่ที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน

- มีการลงทุนพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และทักษะแรงงานอย่างต่อเนื่อง
- มีปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้าภายในประเทศเพิ่มขึ้นและมีสถานีอัดประจุไฟฟ้าที่เพียงพอและครอบคลุม
- มีมาตรการช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบและแผนรองรับการเปลี่ยนผ่านที่ชัดเจน

หมวดหมู่ที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

- มีชื่อเสียงในการให้บริการทางการแพทย์ขั้นสูง โรคเฉพาะทาง บริการความงามและการส่งเสริมสุขภาพ
- ลงทุนวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้และเทคโนโลยี
- ระบบสาธารณสุขมีคุณภาพ สามารถจัดสรรทรัพยากรอย่างเพียงพอและเหมาะสมต่อผู้รับบริการทั้งในและต่างประเทศ

หมวดหมู่ที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

- กฎระเบียบ กระบวนการนำเข้าส่งออกและข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ ส่งเสริมศักยภาพเอื้อต่อการดำเนินธุรกิจและสามารถลดต้นทุนโลจิสติกส์
- โครงสร้างพื้นฐานเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่งในอาเซียนไร้รอยต่อ
- ผู้ประกอบการมีศักยภาพการแข่งขันระดับสากล

หมวดหมู่ที่ 6 ไทยเป็นฐานรากการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และบริการดิจิทัลของอาเซียน

- เทคโนโลยี ความรู้ และนวัตกรรม ทั้งซอฟต์แวร์และดิจิทัลคอนเทนต์ ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- มีโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยแวดล้อมที่ส่งเสริมการประกอบธุรกิจด้านดิจิทัล
- มีระบบเฝ้าระวังและป้องกันการโจมตีทางไซเบอร์ประชาชนมีทักษะทางดิจิทัล

2. สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society) ทุกกลุ่มคนในประเทศมีโอกาส ในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเต็มศักยภาพ ประชาชนได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม ทุกภาคส่วนในสังคมมีส่วนร่วมและได้รับประโยชน์จากการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค และ ประเทศมีความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติโดยการใช้เทคโนโลยี ฐานข้อมูลสารสนเทศและดิจิทัลแพลตฟอร์มเป็น เครื่องมือในการส่งเสริมการแข่งขันที่เปิดกว้างและเป็นธรรมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในเชิงธุรกิจและผลักดันให้เกิดการ เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนานวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมกิจกรรมทางเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพบริการสาธารณะในเมืองหลักและท้องถิ่นต่างจังหวัดเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในเชิงพื้นที่ ตลอดจนการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย ด้อยโอกาสอย่างตรงกับปัญหาความต้องการ การใช้นโยบายการเงินการคลังเพื่อสนับสนุนการกระจายรายได้ และการ จัดความคุ้มครองทางสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มผลอัตราการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม (Socioeconomic mobility) ทั้งนี้ การมุ่งลดความเหลื่อมล้ำในเชิงธุรกิจ เชิงพื้นที่และพลวัตการเลื่อนสถานะทาง เศรษฐกิจและสังคมดังกล่าว จะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ ความมั่งคั่ง และการเข้าถึงการศึกษา สาธารณสุขและบริการสาธารณะอื่นๆ ที่มีคุณภาพ โดยมีหมวดหมู่ที่ต้องบรรจุในหัวขั้วระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อผลักดันการสร้าง “สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค” อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ 7 ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

- การแข่งขันเปิดกว้างและเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำระหว่าง SMEs และธุรกิจ ขนาดใหญ่
- SMEs มีศักยภาพสูง สามารถพัฒนาและใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
- SMEs มีบทบาทในภาคการส่งออกสามารถเชื่อมโยงกับ GVCs
- วิสาหกิจเพื่อสังคมขยายตัวและวิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพสามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม

หมวดหมู่ที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ ทันสมัยและน่าอยู่

- ความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่ลดลงทั้งในด้านเศรษฐกิจและบริการสาธารณะ มีการพัฒนาเศรษฐกิจตามศักยภาพพื้นที่และเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบท
- พื้นที่เศรษฐกิจ/เมืองหลักมีโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม
- อปท. ชุมชน ภาคเอกชนในพื้นที่มีศักยภาพและบทบาทในการพัฒนาพื้นที่และเมือง

หมวดหมู่ที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลงและคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

- คนจนข้ามรุ่นลดลงจากมาตรการช่วยเหลือแบบมุ่งเป้าและฐานข้อมูลที่สามารถระบุคนจนและปัญหา
- นโยบายการเงินการคลังและกฎหมายส่งเสริมการกระจายรายได้
- ทุกกลุ่มคนสามารถเข้าถึงดิจิทัลได้อย่างทั่วถึง
- เด็กยากจนสามารถเข้าถึงการศึกษาในระดับที่สูงกว่าการศึกษาภาคบังคับ
- ความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอ เหมาะสม

3. วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco - Friendly Living) ทุกภาคส่วนในสังคมมีรูปแบบการดำเนินชีวิตและกิจกรรมทาง เศรษฐกิจ ที่เอื้อให้เกิดความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสามารถรับมือและมีภูมิคุ้มกันจากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาประสิทธิภาพของการบ จัดการ ทั้งการ จัดการของภาครัฐและบทบาทของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อมุ่งจัดการกับปัญหา ที่เป็นภัยคุกคามสำคัญทั้งในประเทศไทยและในระดับโลก ซึ่งได้แก่ ปัญหาขยะ มลพิษ มลพิษอากาศ ก๊าซเรือนกระจก และความเสี่ยงของภัยธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ด้วยการยกระดับระบบการ จัดการและโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งพัฒนากลไกที่จูงใจให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการผลิตและ บริโภคให้มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม โดยหมวดหมู่ที่ต้องบรรจุในห้วงระยะเวลา แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อผลักดันการสร้าง “วิถีชีวิตที่ยั่งยืน” อย่างเป็นรูปธรรม ประกอบด้วย

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

- ขยะและน้ำเสียได้รับการจัดการที่ถูกต้องและหมุนเวียนกลับไปใช้ประโยชน์มาก
- พลังงานหมุนเวียนเป็นแหล่งพลังงานหลักสำหรับการผลิตไฟฟ้าของประเทศ
- พลังงานหมุนเวียนเป็นแหล่งพลังงานหลักสำหรับการผลิตไฟฟ้าของประเทศ
- ผลิตภัณฑ์ที่มาจากวัสดุเหลือใช้และปล่อยคาร์บอนในปริมาณได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านการ พัฒนานวัตกรรมการผลิตและจูงใจผู้บริโภค

หมายเหตุที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

- พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยสูงได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงที่ลดลง
- ป่าและพื้นที่ชุ่มน้ำได้รับการอนุรักษ์
- ระบบการจัดการภัยในทุกระดับได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพและศักยภาพที่สูงขึ้น
- เป้าหมายการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและสภาพ

4. ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand Transformation) ปัจจัยขับเคลื่อนที่เอื้อต่อการเปลี่ยนผ่านประเทศไปสู่การเป็น Hi Value and Sustainable Thailand โดยเฉพาะกลไกการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ทั้งระบบการศึกษาและการยกระดับและปรับทักษะแรงงานที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและโลกยุคใหม่และส่งเสริมการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่ภาคการผลิตและบริการที่มีผลิตภาพและมูลค่าสูงและกลไกการบริหารจัดการภาครัฐ ทั้งระเบียบกฎหมาย ระบบงบประมาณ โครงสร้างพื้นฐาน การให้บริการสาธารณะ ตลอดจนการติดตามประเมินผลที่ทันสมัย เท้าทันต่อการเปลี่ยนแปลง ตอบสนอง ความต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยหมายเหตุที่ต้องบรรจุใน ระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 เพื่อสร้าง “ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ” ประกอบด้วย

หมายเหตุที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

- ระบบการศึกษามีคุณภาพ สามารถพัฒนาทักษะสำคัญและเอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- สถาบันอุดมศึกษาปรับบทบาทให้สามารถพัฒนาทุนมนุษย์ในทุกช่วงวัย
- สถาบันอุดมศึกษาปรับบทบาทให้สามารถพัฒนาทุนมนุษย์ในทุกช่วงวัย
- กลไกการพัฒนาฝีมือมีคุณภาพ ทันสมัย ได้มาตรฐานนโยบายการจัดการกำลังคนภายใต้สังคมสูงวัยมีความชัดเจน และระบบฐานข้อมูลการจัดการกำลังคนมีประสิทธิภาพ
- สถาบันทางสังคมเอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

หมายเหตุที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

- ภาครัฐบูรณาการเป็นเอกภาพ
- โครงสร้างภาครัฐมีความยืดหยุ่นและมีความยั่งยืนทางการคลัง
- การบริหารงานภาครัฐและการให้บริการสาธารณะปรับรูปแบบดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ
- กฎหมาย กฎระเบียบและมาตรการภาครัฐทันสมัย สนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ
- ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและติดตามตรวจสอบการพัฒนาประเทศ

1.3) แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

3.1 แผนพัฒนาภาคเหนือ (พ.ศ. 2566 – 2570)

ทิศทางการพัฒนาภาค

มุ่งสู่การพัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ของประเทศ เชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคและเติบโตอย่าง ยั่งยืนตามแนวคิด “เศรษฐกิจสร้างสรรค์ สานสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ สุขภาวะดี วิถีชีวิตยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับ การพัฒนา 4C ได้แก่ Creative พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูงโดยการสร้างระบบนิเวศ เมือง และพื้นที่สร้างสรรค์ ตลอดจนสามารถพัฒนาสู่การเป็นสินค้าและบริการสร้างสรรค์ Connect สร้างโอกาสในการเชื่อมโยงเศรษฐกิจ ภายในประเทศ และกับอนุภูมิภาคทั้งในส่วนระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เมืองสร้างสรรค์ และกลุ่มผู้คน

สร้างสรรค์ Clean พัฒนาตามแนววิถีใหม่ (New normal) บนฐานการเติบโตอย่างยั่งยืนของการอนุรักษ์ สิ่งแวดล้อม การดูแลความสะอาดของเมือง และการใช้พลังงานสะอาดโดยคำนึงถึง Care ที่ให้ความสำคัญอย่าง ต่อเนื่องกับการดูแลผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในสังคมและพัฒนาศักยภาพแรงงาน

เป้าหมายรวม

1. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น
2. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคเหนือลดลง

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาสู่การเป็นระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคเหนือ Creative Lanna ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง

- 1) พัฒนา Creative Ecosystem การปรับภูมิทัศน์และสถาปัตยกรรมของเมือง
- 2) พัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
- 3) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์และการสร้างการรับรู้

2. พัฒนาการผลิตและระบบเกษตรกรรมยั่งยืนเชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมแปรรูปมูลค่าสูง

- 1) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐานเกษตรปลอดภัย
- 2) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีนวัตกรรมและภูมิปัญญามาใช้ในกระบวนการผลิต
- 3) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพตลอดห่วงโซ่คุณค่าในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง

3. พัฒนาการท่องเที่ยวและบริการบนฐานภูมิปัญญาและวัฒนธรรม

1) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและรูปแบบบริการด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและสามารถสร้าง มูลค่าเพิ่มได้อย่างยั่งยืน

- 2) พัฒนาปัจจัยสนับสนุนการบริการด้านการท่องเที่ยว

4. เสริมศักยภาพของเมืองและพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนเพื่อรองรับการขยายตัวทาง เศรษฐกิจและเอื้อต่อการอยู่อาศัย

- 1) วางผังเมืองทั้งเมืองหลัก เมืองรอง และเมืองชายแดน
- 2) สนับสนุนการขับเคลื่อนเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนของภาค

5. พัฒนาและยกระดับคุณภาพชีวิต เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาผู้สูงอายุสู่การเป็น ผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ (Active Aging) และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน

- 1) แก้ไขปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิต
- 2) พัฒนาผู้สูงอายุสู่การเป็นผู้สูงอายุที่มีศักยภาพ (Active Aging)
- 3) พัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน

6. อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำ พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำที่มีความสมดุล ป้องกันและแก้ไข ปัญหาหมอกควัน ปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง

- 1) อนุรักษ์ ป่าต้นน้ำระบบนิเวศและป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำ
- 2) พัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำในลักษณะนิเวศลุ่มน้ำ
- 3) แก้ไขปัญหาหมอกควัน
- 4) ลดปัญหาสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน
- 5) เตรียมความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติ

1.4 ร่างแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 (เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน) ประจำปี พ.ศ. 2566 – 2570 (ข้อมูล ณ วันที่ 2 กันยายน 2564)

1) วิสัยทัศน์

“ภายในปี 2570กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 2 จะเป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน”

2) จุดเน้นการพัฒนา

เศรษฐกิจดี สุขภาพดี สร้างสภาพแวดล้อมที่ดี

3) ประเด็นการพัฒนา (2566 - 2570)

1. ประเด็นการพัฒนาที่ 1 สร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการค้าการลงทุนและเพิ่มมูลค่าการ ท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน รวมถึงส่งเสริมภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าสูงและสนับสนุนเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง

แผนงาน

1. สร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมต่อการค้า การลงทุน
2. ส่งเสริมภาคเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรให้มีมูลค่าสูง
3. เพิ่มมูลค่าการท่องเที่ยวทั้งระบบอย่างยั่งยืน

2. ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมเกษตรปลอดภัยสู่เกษตรอินทรีย์และส่งเสริมการดูแลและการ บริการทางสุขภาพ

แผนงาน

1. ส่งเสริมเกษตรปลอดภัยสู่เกษตรอินทรีย์
2. ส่งเสริมการแพทย์และสุขภาพครบวงจร
3. ประเด็นการพัฒนาที่ 3 อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติทั้งที่เกิดจากธรรมชาติและภัยที่เกิดจากมนุษย์

แผนงาน

1. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.5 ร่างแผนพัฒนาจังหวัดแพร่ (พ.ศ. 2566 - 2570)

คำขวัญของจังหวัดแพร่ “หม้อห้อมไม้สัก ถิ่นรักพระลอ ช่อแฮศรีเมือง ลือเลื่องแพะเมืองผี คนแพร่นี้ใจงาม

ต้นไม้ประจำจังหวัดแพร่ ได้แก่ ต้นยมหิน สูงประมาณ 15-25 เมตร เปลือกนอกสีน้ำตาลถึงสีน้ำตาลดำ ใบประกอบแบบขนนกปลาย ยาวประมาณ 30 - 50 ซม. มีใบย่อยที่ออกตรงข้ามกัน 4 - 10 และที่ปลายก้านอีก 1 ใบ ดอกมีลักษณะเป็นช่อ มีกลิ่นหอม มีความยาว 1.5 ซม. ผลเป็นแบบผลแห้งมีเปลือกแข็งสีน้ำตาลรูปทรงไข่ ขนาด ยาว 2.5 - 5.0 ซม. เมื่อแก่จะมีสีดำ เมล็ดมีลักษณะแบนเป็นแผ่นบางๆ สีน้ำตาล

เมืองแพร่เป็นเมืองโบราณสร้างมาช้านานแล้วแต่อดีตกาล แต่ยังไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัดว่าสร้างขึ้นในสมัยใดและใครเป็นผู้สร้าง เมืองแพร่เป็นเมืองที่ไม่มีประวัติของตนเองจารึกไว้ในที่ใดๆ โดยเฉพาะนอกจากปรากฏในตำนานพงศาวดารและจารึกของเมืองอื่นๆ บ้างเพียงเล็กน้อย จากการศึกษาค้นคว้าและตรวจสอบหลักฐานจากตำนานเมืองเหนือพงศาวดารโยนก และศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหง เมืองแพร่ น่าจะสร้างยุคเดียวกันกับกรุงสุโขทัย เชียงใหม่ ลำพูน พะเยา น่าน

เมืองแพร่มีชื่อเรียกกันหลายอย่าง ตำนานเมืองเหนือเรียกว่า "พลงคร" หรือ "เมืองพล ดังปรากฏใน ตำนานสร้างพระธาตุลำปางหลวง ว่า เบื้องหน้าแต่นั้นนานมายังมีพระยาสามนตราองค์หนึ่ง เสวยราชสมบัติใน พลงครอันมีในที่ใกล้กันกับลัมภกัปปะนคร (ลำปาง) นั้ทราบ ว่า สรรพพระธาตุพระพุทธรูปเจ้ามีในลัมภกัปปะนคร ปรารถนาจะใคร่ได้ในสมัยขอมเรืองอำนาจราว พ.ศ. 1470 - 1560 นั้น พระนางจามเทวีได้แผ่อำนาจเข้าครอบครอง ดินแดนในเขตลาน

นาได้เปลี่ยนชื่อเมืองในเขตลานนาเป็นภาษาเขมร เช่น ลำพูนเป็นหริภุญไชย น่านเป็น นันทบุรี เมืองแพร่เป็นโกศัยนคร หรือนครโกศัย ชื่อที่ปรากฏในศิลาจารึกพ่อขุนรามคำแหงเรียกว่า “เมืองพล และ ได้กลายเสียงตามหลักภาษาศาสตร์ เป็น “แพร่” ชาวเมืองนิยมออกเสียงว่า “แป้

1) เป้าหมายการพัฒนา

วิสัยทัศน์ของจังหวัดแพร่ “แพร่เมืองน่าอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เศรษฐกิจสร้างสรรค์ เกษตรปลอดภัย ทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ ท่องเที่ยวยั่งยืน”

จังหวัดจะมุ่งเน้นการเป็นเมืองน่าอยู่ และมีชุมชนเข้มแข็ง การขับเคลื่อนของจังหวัดเน้นการ เจริญเติบโตอย่าง สร้างสรรค์ โดยเน้นการพัฒนาเกษตรปลอดภัยและเศรษฐกิจฐานราก ควบคู่กับการรักษาสมดุลทาง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมที่เน้นคุณค่าเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่าง ยั่งยืน เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความมั่นคงปลอดภัย

2) พันธกิจ

1. ขับเคลื่อนเศรษฐกิจสร้างสรรค์บนพื้นฐานเศรษฐกิจฐานรากและเกษตรปลอดภัย
2. รักษาทรัพยากรธรรมชาติให้มีความสมบูรณ์ควบคู่กับการพัฒนาเมือง
3. ส่งเสริมท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
4. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและสร้างความมั่นคงเพื่อชุมชนที่เข้มแข็ง

3) เป้าประสงค์

1. เศรษฐกิจมีความมั่นคง สร้างมูลค่าและบริการมูลค่าสูงและรายได้แก่ประชาชนมากขึ้น
2. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการอนุรักษ์ รักษาและฟื้นฟู ควบคู่กับการพัฒนาเมือง อย่างสมดุล
3. การท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนภายใต้ฐานทรัพยากรธรรมชาติและภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสังคม ชุมชนมีความเข้มแข็งและปลอดภัย

4) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

1. ร้อยละมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP เพิ่มขึ้นร้อยละ 12
2. จำนวนพื้นที่เกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 250 ไร่
3. จำนวนจุดสะสมความร้อน ลดลงจากค่าเฉลี่ย 3 ปี ย้อนหลัง ร้อยละ 10
4. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา ไม่น้อยกว่า 2 แห่ง
5. หมู่บ้าน/ชุมชนเข้มแข็งเอาชนะยาเสพติดในพื้นที่ ร้อยละ 60 ของหมู่บ้าน/ชุมชนทั้งหมด

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดแพร่

1. ยกระดับขีดความสามารถและเพิ่มประสิทธิภาพการเกษตร เศรษฐกิจ การค้า การลงทุนให้ สามารถ แข่งขันได้เชื่อมโยงภูมิภาคและต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับคุณภาพสินค้าและบริการ
- 2) เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันและสร้างนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ
- 3) เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาดและส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน

แนวทางการพัฒนา

- 1) การสร้างมูลค่าเศรษฐกิจฐานราก การค้า การลงทุนให้สามารถแข่งขันได้ เชื่อมโยงภูมิภาคและ ต่างประเทศ
- 2) การพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าเกษตรคุณภาพอาหารปลอดภัย โดยใช้นวัตกรรมทาง การเกษตร และสร้างเครือข่ายทางการเกษตร

2. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่ออนุรักษ์ ปันฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างสมดุลทางธรรมชาติและการ ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน
- 2) เพื่อพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัยอย่างเป็นระบบ
- 3) เพื่อพัฒนาระบบและกลไกการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบ บูรณาการ
- 4) เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ
- 5) เพื่อส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนอย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนา

- 1) การอนุรักษ์ ปันฟู และป้องกันทรัพยากร
- 2) การบริหารจัดการด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม
- 3) การพัฒนาประสิทธิภาพ การป้องกันและบรรเทาภัยพิบัติทางธรรมชาติ

3. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และยั่งยืน

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
- 2) เพื่อส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว
- 3) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์และบริการด้านการท่องเที่ยว
- 4) เพื่อยกระดับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- 5) เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์และเผยแพร่ภูมิปัญญาเพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่า ทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนา ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อยกระดับ ด้านการท่องเที่ยว
- 2) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและระบบบริหารจัดการให้มี ประสิทธิภาพ
- 3) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์

4. ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนลดความเหลื่อมล้ำและเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อรับรอง การเป็นเมืองน่าอยู่

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองเพื่อส่งเสริมการเป็นเมืองน่าอยู่
- 2) เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างโอกาสอาชีพและสนับสนุนสิทธิและสวัสดิการพื้นฐานให้กับประชาชน
- 3) เพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนและส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 4) เพื่อพัฒนาเสริมสร้างความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

แนวทางการพัฒนา

- 1) เพิ่มศักยภาพคนทุกกลุ่มวัยและยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนลดความเหลื่อมล้ำ
- 2) พัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตของคนทุกช่วงวัย
- 3) เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
- 4) พัฒนาสถาบันทางสังคมให้มีความเข้มแข็ง
- 5) ส่งเสริมความมั่นคงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดแพร่ (พ.ศ. 2566 - 2570)

วิสัยทัศน์ "ท้องถิ่นน่าอยู่ คุณภาพชีวิตดี มีหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ทรัพยากรธรรมชาติ อุดมสมบูรณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ต้องทำให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศ จังหวัด

1. ยุทธศาสตร์การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

- 1) เกษตรคุณภาพสูง
- 2) ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)
- 3) ไม้เศรษฐกิจ
- 4) การท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมเกษตรให้มีคุณภาพ
- 2) เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์
- 3) พัฒนาอาชีพเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานและส่งเสริมมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน
- 4) จัดให้มีตลาดกลางภายในท้องถิ่นและจัดหาช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ
- 5) ส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกป่าเศรษฐกิจ
- 6) ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาการท่องเที่ยว

2. ยุทธศาสตร์จำเป็นเร่งด่วนในด้านแหล่งน้ำ ถนน สะพาน

แนวทางการพัฒนา

- 1) จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำ
- 2) พัฒนาและจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอและทั่วถึง
- 3) พัฒนาระบบน้ำประปาและระบบน้ำบาดาลให้มีคุณภาพและเพียงพอ
- 4) ก่อสร้าง ปรับปรุงระบบการคมนาคมขนส่งอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานในการขนส่ง ทั้งทางบกและทางน้ำ
- 5) ดำเนินการจัดทำผังเมืองให้เป็นไปตามระเบียบกฎหมาย

3. ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ

แนวทางการพัฒนา

- 1) ศึกษา สำรวจข้อมูลพื้นที่เสี่ยงภัยและรณรงค์เพื่อลดและป้องกันการเกิดภัยพิบัติต่างๆ
- 2) พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหา น้ำท่วม น้ำแล้ง หมอกควัน รวมทั้งภัยพิบัติต่างๆ
- 3) จัดให้มีอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ดำรงบ้าน/ชมรม

4. ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

แนวทางการพัฒนา

- 1) สร้างจิตสำนึก รณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายา
- 2) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรหรือหน่วยงานอื่นในการป้องกันปราบปราม บำบัดรักษา ผู้ติดยาเสพติดและพัฒนาอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่เลือกทำ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการและแก้ไขปัญหาในพื้นที่

5. ยุทธศาสตร์ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตควบคู่กับการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- 1) จัดสวัสดิการและการสงเคราะห์ให้แก่เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาสและ ผู้ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ แลผู้ป่วยยากไร้
- 2) จัดหาอาชีพเพื่อสร้างรายได้หรือเสริมรายได้ให้แก่เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้
- 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน
- 4) จัดให้มีบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม
- 5) ส่งเสริมการพัฒนาสาธารณสุขมูลฐาน
- 6) ส่งเสริมการจัดระเบียบการจราจรให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
- 7) ขยายเขตไฟฟ้าให้ทั่วถึงในพื้นที่ขาดแคลน
- 8) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 9) จัดให้มีสุสานและฌาปนสถานให้ได้มาตรฐาน
- 10) การบริหารจัดการขยะแบบยั่งยืน

6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมการจัดการศึกษาและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีมาตรฐานและคุณภาพ
- 2) ให้ความรู้ด้านเทคโนโลยีแก่นักเรียนและเยาวชน
- 3) สนับสนุนและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่สำหรับการศึกษา

7. ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์ส่งเสริมและฟื้นฟูศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมให้ประชาชนยึดมั่นและปฏิบัติตนตามคำสั่งสอนของศาสนา
- 2) ส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทางศาสนาให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมคำสั่งสอนและนำไป เผยแพร่ อย่างถูกต้องเหมาะสม
- 3) ส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์และบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น
- 4) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และบำรุงรักษาศาสนสถานและโบราณสถาน

8. ยุทธศาสตร์พัฒนาด้านการกีฬา

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ เพื่อมวลชนและพัฒนาสู่ความเป็นเลิศทางกีฬาสัมครเล่นและ กีฬาอาชีพ
- 2) จัดสร้างและบำรุงรักษาอาคารสถานที่ สนามกีฬา วัสดุอุปกรณ์สำหรับการออกกำลังกายและ การกีฬา

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรม

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาบุคลากรของท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรม
- 2) พัฒนาบุคลากรให้ปฏิบัติหน้าที่ตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- 3) พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย

10. ยุทธศาสตร์การพัฒนาอาคารสถานที่และเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอและ ทันสมัยเพื่อการบริการประชาชน

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาอาคารสถานที่ให้เอื้อต่อการปฏิบัติงาน มีความสะอาด สวยงาม
- 2) จัดหาและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอและทันสมัย
- 3) จัดให้มีและพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร (MIS) และระบบสารสนเทศทางภูมิศาสตร์ เพื่อการพัฒนา (GIS)

11. ยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- 2) ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความเข้าใจและสร้างจิตสำนึกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
- 3) ส่งเสริมสนับสนุนความเป็นอยู่ของประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

12. ยุทธศาสตร์การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนชุมชน

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำแผนชุมชนแก่ผู้นำทุกภาคส่วนและ ประชาชนทั่วไป
- 2) สนับสนุนการบูรณาการแผนชุมชนเข้าสู่แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 3) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมตามแผนชุมชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบการบริหารส่วนตำบลหัวฝาย พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

วิสัยทัศน์ “ชุมชนน่าอยู่ คู่เศรษฐกิจพอเพียง รู้คุณค่าทรัพยากรธรรมชาติ อ่างแม่มานน่าเทียว”

เป้าประสงค์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ส่งเสริมการลงทุนและการประกอบอาชีพของประชาชน การพัฒนาเศรษฐกิจตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพและคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาสและแก้ไขปัญหาเสพติด
๔. การจัดการแข่งขันกีฬาและส่งเสริมการกีฬา การออกกำลังกายและการสาธารณสุข
๕. สนับสนุนให้มีการพัฒนาองค์กร สร้างการบริหารจัดการที่ดีและพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้ทันสมัยและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน
๖. ส่งเสริมกิจกรรมของศาสนา บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
๗. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและป้องกันภัยพิบัติ การบริหารจัดการขยะอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของจำนวนถนนที่ได้มาตรฐานที่เพิ่มมากขึ้น
๒. ร้อยละของจำนวนผู้เรียนทุกช่วงวัยที่เพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละของประชาชนที่มีสุขภาพดีขึ้น
๔. ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น

๕. ร้อยละของเด็ก สตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับการช่วยเหลือ
๖. ร้อยละของปัญหาความขัดแย้งในสังคมที่ลดลง
๗. ร้อยละของจำนวนผู้ที่มีความพึงพอใจต่อการบริการประชาชน
๘. ร้อยละของจำนวนประชาชนที่สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๙. ร้อยละของพื้นที่ที่ประสบปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติและปัญหาขยะที่ลดลง

ค่าเป้าหมาย

๑. มีโครงสร้างพื้นฐานอย่างทั่วถึงและได้มาตรฐาน
๒. ประชาชนมีอาชีพและมีความเป็นอยู่ที่ดีตามแนวทางของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงและมีสุขภาพจิตดี
๔. ประชาชนมีจิตสำนึกถึงคุณค่าและสืบสานศาสนา ศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๕. มีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์และมีการป้องกันภัยพิบัติที่ดี
๖. มีการพัฒนาองค์กรและการบริหารจัดการที่ดี และมีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัย ประชาชนให้ความสนใจการมีส่วนร่วม

กลยุทธ์

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ระบบคมนาคมขนส่งอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน
๒. ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการบริหารจัดการด้านขยะอย่างยั่งยืน
๓. พัฒนาและจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอและทั่วถึง
๔. พัฒนาอาชีพเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานและส่งเสริมมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงาน
๕. ส่งเสริมให้ประชาชนอนุรักษ์และบำรุงศาสนาสถาน ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น
๖. พัฒนาองค์กร การใช้เทคโนโลยีและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม
๗. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและจัดให้มีการบริการด้านสาธารณสุขให้มีมาตรฐานครอบคลุมและทั่วถึง
๘. จัดสวัสดิการและการสงเคราะห์ให้แก่เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. ความจำเป็นเร่งด่วนในด้านแหล่งน้ำ ถนน สะพาน โดยการพัฒนาและจัดให้มีแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค
๒. การพัฒนาเศรษฐกิจพอเพียง โดยการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพในแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง มีความรู้ความเข้าใจและสร้างจิตสำนึกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง
๓. การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตควบคู่กับการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๔. การพัฒนาด้านการศึกษา โดยการส่งเสริมการจัดการศึกษาและพัฒนาการศึกษาให้มีมาตรฐานและมีคุณภาพ
๕. การอนุรักษ์และบำรุงศาสนสถาน ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณีอันดีของท้องถิ่น
๖. การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด รณรงค์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๗. การพัฒนาอาคารสถานที่และเครื่องมือเครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ให้เพียงพอและทันสมัยเพื่อการบริการประชาชน
๘. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้านการจัดทำแผนชุมชน โดยมีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำแผนชุมชนแก่ผู้นำทุกภาคส่วนและประชาชนทั่วไป สนับสนุนการบูรณาการแผนชุมชนเข้าสู่แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพการบริหารส่วนตำบลห้วยฝาย

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริม พัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนน สะพาน ทางเดินเท้า
- ๒) พัฒนา ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซมระบบระบายน้ำและระบบส่งน้ำ
- ๓) ส่งเสริม พัฒนา ปรับปรุง และจัดให้มีแหล่งน้ำต่าง ๆ เพื่อการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืน
- ๔) ส่งเสริม พัฒนา ระบบไฟฟ้า พลังงานแสงอาทิตย์และอื่น ๆ

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้วยเทคโนโลยีใหม่
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาเกษตร ภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๓) พัฒนาอบรมอาชีพเพิ่มทักษะฝีมือแรงงานและส่งเสริมมาตรฐานฝีมือแรงงาน
- ๔) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาแหล่งน้ำ

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒) ศึกษา สำรวจ จัดทำพื้นที่เสี่ยงภัยและรณรงค์เพื่อลดและป้องกันการเกิดภัยพิบัติต่าง ๆ
- ๓) พัฒนาระบบป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง หมอกควันรวมทั้งภัยพิบัติต่าง ๆ
- ๔) พัฒนาและจัดทำระบบข้อมูลการบริหารจัดการน้ำ

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม การศึกษา กีฬา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนพัฒนาการจัดการศึกษาทุกระดับในเขตรับผิดชอบของท้องถิ่น
- ๒) ส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาด้านการกีฬา การออกกำลังกายของประชาชน
- ๓) ส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและศรัทธาตามหลักธรรมคำสอนของศาสนา
- ๔) ส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์และสืบสานศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๕) ส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์และบำรุงศาสนสถานและโบราณสถาน

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กร และการบริหารจัดการที่ดี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาอาคารสถานที่ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยสำหรับการปฏิบัติงานและบริการประชาชน
- ๒) จัดหาและพัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์เพื่อการปฏิบัติงานและบริการประชาชน
- ๓) พัฒนาบุคลากรของท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรม และมีจิตสาธารณะ
- ๔) ส่งเสริมการสร้างความรู้ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมการะบวนการจัดทำแผนชุมชนแก่ผู้นำทุกภาคส่วนและประชาชนทั่วไป

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสาธารณสุข

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้กับประชาชนทุกภาคส่วน
- ๒) ส่งเสริมสวัสดิการและการสงเคราะห์ให้แก่เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส ผู้ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ และผู้ป่วยยากไร้
- ๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด
- ๔) พัฒนาและส่งเสริมระบบบริการ สปสช.ในพื้นที่รับผิดชอบ
- ๕) ส่งเสริมพัฒนาสาธารณสุขในพื้นที่รับผิดชอบ
- ๖) พัฒนาส่งเสริมการบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขให้กับประชาชน

